

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันไมโครคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งประดิษฐ์สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานมีระบบมากยิ่งขึ้น และช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ทั้งในการทำงานและในชีวิตประจำวันเพราะไมโครคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องตามคำสั่ง สามารถประมวลข้อมูลตลอดจนเก็บข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย และสามารถที่จะเรียกข้อมูลนั้นมาใช้ได้ทันทีเมื่อต้องการคอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในวงการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย

ในวงการศึกษามิว่าจะเป็นสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนต่างมีแนวโน้มที่จะนำไมโครคอมพิวเตอร์มาใช้มากยิ่งขึ้นเนื่องจากมีราคาที่ถูกกลง การนำเอาไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยงานด้านการเรียนการสอนเริ่มจากความเชื่อที่ว่าไมโครคอมพิวเตอร์จะช่วยให้นักเรียนมีความฉลาดเฉลียวมากขึ้น ช่วยให้ครูไม่ต้องทำงานหนักซ้ำซาก การประเมินผลมีความเที่ยงตรง และคอมพิวเตอร์จะเป็นแหล่งเก็บข้อมูลอันมหาศาล (คูลิก, Kulik, 1983, อ้างใน ธนกร สมสมาน, 2532, หน้า 1) ผลจากการวิจัยไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยงานด้านการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีผลในการช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและจากการสำรวจการใช้และการยอมรับเกี่ยวกับการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทางซีกโลกตะวันตก พบว่า ครูโดยทั่วไปมีทัศนคติที่ดีและมีความต้องการที่จะใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนและโรงเรียนส่วนใหญ่ก็ใช้คอมพิวเตอร์ (Kalevi, 1984, p. 21-24; สาครแสงฝั่ง ให้สัมภาษณ์ 26 สิงหาคม 2537) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าไมโครคอมพิวเตอร์มีบทบาทต่อระบบการศึกษาเป็นอันมาก สำหรับในประเทศไทย รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อประชาชนมีรายได้ มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สาระสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2535-2539 (วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 2535, หน้า 6-15) ได้มุ่งเน้นในการให้ความสำคัญแก่แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนับวันจะมีบทบาทและความจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานในการพัฒนาขีดความสามารถทางการผลิตและแปรรูป เป็นการยกระดับฐานะของประเทศให้อยู่ในระดับเดียวกันหรือสูงกว่ากลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่จึงเน้นที่จะพัฒนาปรับปรุงคุณภาพและการใช้งานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสนับสนุนด้านบุคลากรในด้านนี้ให้มากตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อที่จะพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และแผนวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมทั้งนี้จะทำให้เกิดผลดีต่อประเทศอย่างแท้จริง

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2535-2539 นี้ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพและเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านคุณภาพการศึกษา มีนโยบายเพื่อที่จะพัฒนาเนื้อหาสาระและวิธีการเรียนการสอนให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติล้วนแต่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีบทบาทในสังคมอย่างสูง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนสามารถปรับสภาพการดำรงชีวิตให้เหมาะสมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ในวงการศึกษานี้ของประเทศไทยนั้นรัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้โรงเรียนต่าง ๆ มีโอกาสได้ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์มากยิ่งขึ้น โดยตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า โรงเรียนต่าง ๆ จะใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ให้เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายในงานด้านต่าง ๆ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งปัจจุบันนักการศึกษาตลอดจน ครู อาจารย์ในระดับต่าง ๆ ตื่นตัวในเรื่องนี้มาก และได้พยายามที่จะใช้ประโยชน์จากไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อให้เป็นเครื่องช่วยในการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ซึ่ง ยืน ภู่วรรณ (2531, หน้า 120-129) ได้กล่าวถึงการนำเอาไมโครคอมพิวเตอร์ไปใช้ในสถานศึกษาอย่างกว้างขวางหลายด้านด้วยกัน คือ

1. ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารสถาบัน เช่น งานทำบัญชี งบประมาณ ระบบการเงิน ระบบบุคลากร พัสดุ การลงทะเบียน การจัดทำตารางสอน ตารางสอบ การเก็บประวัติผลการเรียน กำหนดคะแนน ตลอดจนจัดทำระบบเอกสาร

2. ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย และงานแก้ปัญหา โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำหรับอาจารย์และนักศึกษา เช่น การหาคำตอบของสมการหลายตัวแปร คิดคำนวณสูตรสมการที่ซับซ้อนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

3. ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารและค้นหาข้อมูลเอกสาร เช่น ระบบข้อมูล ดัชนี หนังสือ ห้องสมุด ธนาคารข้อมูล ธนาคารข้อสอบ

4. ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน

ในปัจจุบันหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533, หน้า 145) นอกจากนี้ยังมีความพยายามที่จะนำเอาไมโครคอมพิวเตอร์ไปเป็นเครื่องมือช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) อีกด้วย

จากลักษณะเด่นของไมโครคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ประเทศไทยจึงได้นำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2519 ซึ่งในขณะนั้นยังเป็นคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดเครื่องใหญ่ จนกระทั่งปี พ.ศ.2524 ไมโครคอมพิวเตอร์จึงได้เข้ามาติดตั้งที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำภาคต่าง ๆ กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมอาชีวศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงและสถานศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาของเอกชน จุดมุ่งหมาย คือ นำมาใช้ในการบริหารและการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ (ณรงค์ บุญมี, 2526, หน้า 27) และในปี พ.ศ.2538 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีเทคโนโลยีสารสนเทศ(IT = Information technology) ทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ เป็นเงิน 1,000,000,000 บาท ซึ่งจะทำให้โรงเรียนต่าง ๆ มีโอกาสนำไมโครคอมพิวเตอร์มาใช้ในโรงเรียนมากขึ้น เป็นการสนองตอบตามโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และมีการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อการศึกษาอันเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะต่อเด็กในชนบทที่ยังขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือและสื่อในการเรียนการสอน สมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยสมาคมธุรกิจในประเทศไทยและสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยได้ร่วมจัด "โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของเด็กไทยในชนบท" ขึ้น โดยมุ่งหวังให้เด็กนักเรียนในต่างจังหวัดได้มีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อันจะเป็นการกระจายการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความสามารถที่ทัดเทียมกับกรุงเทพมหานคร อีกทั้งยังเป็นการพัฒนา

พื้นฐานการรับเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าสู่ภูมิภาค เพื่อสร้างประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตในอนาคต (เอกสารแนะนำโครงการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2538, หน้า 52)

ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าได้มีความพยายามดำเนินการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี-โท-เอก ในสาขาคอมพิวเตอร์ศาสตร์โดยตรงและสาขาที่เกี่ยวข้องรวมถึงระบบการศึกษานอกโรงเรียน ในการเรียนการสอนทุกระดับ กล่าวได้ว่าทักษะพื้นฐานการศึกษานอกจาก การอ่าน เขียน และคณิตศาสตร์แล้ว การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ยังได้เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของผู้จบการศึกษาทั่ว ๆ ไปด้วย (สงบ ลักษณ์, 2532, หน้า 5) ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาได้ประกาศใช้หลักสูตรคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษาแล้วและมีโครงการที่จะเปิดหลักสูตรเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาในอนาคต สำหรับในระดับมัธยมศึกษาได้มีการเปิดหลักสูตรคอมพิวเตอร์และการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนกันเพิ่มมากขึ้น ทางด้านกระทรวงศึกษาก็มีจุดมุ่งหมายในการเรียนคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาคือ ให้ผู้เรียนเข้าใจการเขียนโปรแกรม การวางระบบงานด้านคอมพิวเตอร์และการทำงานกับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีความรู้ขั้นสูงด้านวิชาการคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาโดยเสนอเข้ามาในลักษณะที่เป็นความรู้ทางภาษาง่าย ๆ ขึ้นพื้นฐานเท่านั้น (นุชนาฏ วุฒิโกภา, 2529, หน้า 45; บุรพาทิส พลอยสุวรรณ, 2532, หน้า 18; สงบ ลักษณ์, 2532, หน้า 5; นงนุช วรรณวาทะ, 2533, หน้า 10; Leong pak and Kittipom Punypinyophol, 1987, p. 30)

สำหรับโรงเรียนระดับมัศึกษานั้นได้มีการนำเอาไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาสอนในโรงเรียนมากขึ้นเพื่อที่จะสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความสนใจเกี่ยวกับการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนทางด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีทั้งการเรียนเพื่อใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและการเรียนการสอนเพื่อฝึกเขียนโปรแกรมด้วยภาษาเบสิก (สุชาติ-ตันธนะเดชา, 2532, หน้า 20-25) ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สำนักงานส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ที่ว่าควรจัดให้ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาได้เปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นวิชาเลือกตามความพร้อมของโรงเรียนและตามความสนใจของนักเรียน (อุทุมพร จามรมาน, 2530, หน้า 18) ส่วนในการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ของภาคเอกชนและรัฐบาลนั้นได้คำนึงคำนึงถึงความหลากหลายของผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้และทักษะพื้นฐานเดิมที่มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่ง แคร็เรียร์ และ

โจนาเซน (Carrier & Jonassen, 1988, อ้างใน จินตารัตน์ มงคลเจริญสุข, 2538, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน คือ ปัจจัยด้านความถนัด (Aptitude Variable) ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐาน (Prior Knowledge) ปัจจัยด้านวิธีการคิด (Cognitive Style) และปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (Personal Variable) ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล อันเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้สอนที่ควรนำมาพิจารณาประกอบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละครั้งเพื่อจัดหาแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนนั้นยังประสบกับปัญหาต่าง ๆ บ้าง ซึ่ง ครรชิต มัลย์วงศ์ (2529, หน้า 57-61) ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการเรียนการสอนและหลักสูตรที่เหมาะสมที่สุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้นควรจะเป็นอย่างไร จากการประชุมมนตรีของสมาพันธ์คอมพิวเตอร์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้กล่าวไว้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับนี้ควรเป็นความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากกว่า เพราะเด็กเหล่านี้ยังต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย และสมรัก ปรีชะวาที, (2532, หน้า 14) กล่าวว่าถ้าหากนักเรียนมีความชอบหรือถนัดที่จะเรียนวิชาคอมพิวเตอร์หรือมีพื้นฐานมาบ้างแล้วก็จะทำให้สามารถที่จะศึกษาต่อได้และยังจะมีผลดีต่อนักเรียนอีกด้วย

ปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความพร้อมที่จะให้นักเรียน ได้ศึกษาคอมพิวเตอร์มากขึ้นเนื่องจากรัฐบาลและเอกชน ได้เห็นความสำคัญในการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนเพื่อที่จะได้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปในอนาคตและให้การ สนับสนุนเกี่ยวกับการนำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในระบบของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น สังเกตได้จากกรณีที่รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2538 นอกจากนี้ยังได้ได้จากการบริจาคของสมาคมผู้ปกครอง ร้านค้าต่าง ๆ ทำให้โรงเรียนมีแนวโน้มที่จะมีคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ โรงเรียน

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีปัจจุบันได้เปิดให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์จำนวน 9 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมดของจังหวัด 40 โรงเรียน เพื่อเป็นการรองรับโครงการปฏิรูปการศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่คัดเลือกให้โรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นโรงเรียนนำร่องการปฏิรูปทางการศึกษาและได้จัดให้โรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 โรงเรียนได้เสนอโครงการเพื่อจัดซื้อคอมพิวเตอร์จำนวน 30 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2540 (เอกสารฝ่ายแผนงาน, 2539, หน้า 6)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตภาคใต้มีประชากรทั้งหมด 774,215 คน โดยแบ่งออกเป็นอาชีพต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ นักวิชาการ 14,395 คน ผู้บริหาร 6,538 คน เสมียนพนักงาน 8,005 คน ค้าขาย 34,847 คน ประมง ล่าสัตว์ เลี้ยงสัตว์และเกษตรกร 306,896 คน ทำเหมืองแร่ 312 คน พนักงานขับรถ 5,854 คน นายช่าง 29,329 คน ด้านบริการต่าง ๆ 9,332 คน แยกอาชีพไม่ได้ 1229 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2537, หน้า 10) นอกจากนั้นประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานียังนับถือศาสนาที่แตกต่างกันเช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาฮินดู (รายงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2537, หน้า 8) จากลักษณะดังที่กล่าวมาแล้วนั้นประชาชนในแต่ละอาชีพแต่ละศาสนาย่อมที่จะมีหลักการ แนวทางในการปฏิบัติและการดำเนินชีวิตตลอดจนการได้รับข่าวสารใหม่ ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เพราะคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากยิ่งขึ้นจากการศึกษาของ Chen (Chen, 1986 อ้างใน ประจักษ์ สูดประเสริฐ, 2538, หน้า 85) ได้กล่าวไว้ว่าอิทธิพลของผู้ปกครองและสังคมจะมีผลกระหนาบต่อการสนับสนุนให้นักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาและใช้คอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน และ ธนกร สมสมาน, (2532, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่าในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ยังประสบกับปัญหาอยู่ก็คือโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านของคอมพิวเตอร์อย่างแท้จริง ซึ่งลักษณะดังที่กล่าวมาแล้วนั้นมียุทธผลต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ด้วย

จากเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาหาข้อมูลว่าในปัจจุบัน สภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ของอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 เป็นอย่างไรบ้างเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่จะเปิดสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ของอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรได้แก่

1.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23 คน

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน

1.3 ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน

1.4 ผู้ปกครองของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน

2. เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016

นิยามศัพท์เฉพาะ

— สภาพปัญหาหมายถึง สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เช่น วิธีการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน จำนวนบุคลากร จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหมายถึง สถานศึกษาของรัฐบาล สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

— นักเรียนหมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539

วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์หมายถึง วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพปัญหา และความต้องการในการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พอ 016 ของอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai University